

Otto Didrik Schacks tale ved genforeningsfejringen

Taler

Otto Didrik Schack
Lensgreve

Dato

10. juli 1920

Sted

Dybbøl Banke

Omstændigheder

Først talte grev Schack, herefter Kongen og sidst H.P. Hanssen.

Drs. Majestæter, Drs. kgl. Højheder, højtærede Forsamling!

Paa Dybbøl Banke, det dyrebareste Danmark ejer, hvor Fortid og Nutid fører et Sprog, der stærkere end Mennesketunger formaar det vidner om, at Herren har gjort store Ting imod os, mødes Danmarks Kongehus, Regering og Rigsdag, mødes Danmark selv med sønderjydske Landsmænd. Saa skal da det Velkommen, der bydes af de Tusinder, der fra det genvundne Land er stævnet hid i Dag, lyde saa varmt og hjerteligt, som det alene kan lyde fra Befolkningen sønden Aa til Danmarks Konge og Danmarks Folk.

Genforeningen bragte os ikke den Glædesdag, vi haabede paa, og hvad der fylder vort Sind og ikke kan glemmes, skal heller ikke glemmes i denne Stund, men som en dyb og alvorlig Tone klinge med i det store Kor af Løfter og Tak, der fra Dybbøl Banke vil lyde ud i Fremtiden; men Fortrøstning og Taknemlighed maa i Dag bære frem over det, der tynger.

Med inderlig Tak vil vi mindes, at hvor Danmarks Konge engang i Nattens Mørke besøgte de til Død og Undergang viede Skanser i en tabt Landsdel, der samles i Dag i Festdagens Glans en dansk Konge af samme Navn med sit Folk for at føre det tilbage til Moderlandet. Hvem turde have haabet dette, da for 6 Aar siden den tyske Dybbølfest skulde overtude Verden om, at dette Land for Danmark var tabt for bestandig? Men Festsalutten fra den tyske Flaade fik et grufuldt Ekko, der rullede gennem Verdenskrigen.

Da Kanontordenen forstummede, sang Dybbøllærken atter over Vangen, og saa

dansk er dette Land og Folk hernede, at vi til Trods for det vidunderlige, vi oplever, føler, at vort Møde her paa Dybbøl er ligesaa naturligt som en Fugls Kvidren, der for os staar som et Symbol paa det danske Folkesind. Skal der fejres en Fest paa dette Sted, da maa det være et Møde som vort i Dag, hvor dansk møder dansk for ikke atter at skilles. Og kommer vi hjem færre og fattigere, end vi drømte, og blandes der Afskedssmerte i Gensynets Glæde paa denne Dag, der er dog noget, der er stærkere.

Hvor Hjertet er for fuldt til at tolke sine Følelser i Ord, der sænker sig Øjet dybt i Øjet for at sige det uudsigelige. Dér lyder kun Velsignelsen, der rummer alt: Anger og Tilgivelse, Tak og Løfter for Fremtiden, men først og fremmest Kærlighed, Kærligheden, som forener i Adskillelsen og som gør Genforeningen hellig. Kærligheden, som samler alt dansk, hvor det end findes paa Jorden.

Gud velsigne dem dernede, der længes hen til os i Dag! Gud velsigne Dig og Dit Hus Kong Christian! Ja Gud velsigne Danmark!

Det store Budskab, Genforeningen bringer for Sønderjyder, er, at vi nu ikke mere skal bære dette Navn, men blive Danske, ikke kun i Sind, men ogsaa af Navn. Det er med Vemod, at vi giver Afkald paa dette Navn, under hvilket vi har elsket Danmark og alt, hvad der er dansk, med Inderlighed og Hengivenhed, som den ikke fandtes større i Moderlandet. Det er med Sorg, at vi siger Farvel til det, fordi det [?] er Hædersmærke og bæres af dem, vi ikke glemmer i denne Stund, og som vil nære Troskab saalænge, der banker dansk Hjerte dernede.

Vi skal være Dig gode og [faste] Sønner og Døtre, Danmark, [det] lover vi Dig i Dag, og det [giver] vi Dig Haandslag paa, [Kong] Christian. Ja, om kongen [samler] vi os i denne Stund, den [største] vor Slægt har oplevet. Naar [svundne] Dage Folket havde valgt [en Konge], stævnedes de til Tinge [for at] hylde ham under aaben [Himmel]. Den 10. Februar, da vi [Sønderjyder] stemte os hjem, kaarede vi [Kong] Christian af Danmark til Konge. [Denne] Dag løfter vi alle om een vor Konge paa Skjold; som frie [Mænd] og Kvinder hylder vi Danmarks konge og Dronning, nu ogsaa [vor] Konge og Dronning, idet vi [samles] i et tusindstemmigt [Hyldestråb]: Kong Christian og [Dronning] Alexandrine leve!

Kilde

Aarhus Stiftstidende, nr. 188, 12. juli 1920, s. 1-2. Original på Infomedia.

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Festtale, Genforeningen 1920

Relateret

H.M. Kong Christian X's tale ved genforeningsfejringen
10. juli 1920

Hans Lorentzens tale ved genforeningsfejringen
10. juli 1920

Hans Peter Hanssens tale ved genforeningsfejringen
10. juli 1920

Niels Neergaards tale ved genforeningsfejringen
10. juli 1920

Peter Graus tale ved genforeningsfejringen
10. juli 1920

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/otto-didrik-schacks-tale-ved-genforeningsfejringen>